

Âdem İle Havvâ

– mstf GÖZELEL · 09 Nisan 2009

Şiirime ilham veren sevgili Adem EFİLOĞLU'na şükranlarımı sunarım...

Ben Âdem soyuyum,erkeğim yâni,
Tanrı'dan hediye,gücüm var benim.
"Adam gibi adam" derler ya hani,
Dur-durak yok bana,işim zor benim.

Dedi-kodu bilmem,özüm durudur,
Ayıptır ağlamam,gözüm kurudur,
Otuz beş çok olur,otuz yarıdır,
Kırkıma geldi mi,saçım kır benim.

Evlâdım gözünde,yenilmez erim,
Sofraya ne gelse,çekinmez yerim,
Tatile de, rüyâlarda giderim,
Meşgalem çok,lâkin vaktim dar benim.

Erkek milletin budur durumu,
Gerisi var,size kalsın yorumu,
Çekinmeden cevaplayın sorumu,
Hangi cennet köşkündeki yer benim?

.....

Ben Havvâ soyuyum,kadınım yâni,
Tanrı'm özendi de,öyle varım ben,
"Kadın eli değsin" derler ya hani,
Kolayı beğenmem,biraz zorum ben.

Eksik sözü sevmem,merâmım nettir,
Yalan-dolan bilmem,sözüm senettir,
Dilim ateş olsa,kalbim cennettir,
Tâze bahar,çiçek açan kırım ben.

Çocuklarım için,candan geçerim,

Onlar için en dođruyu seçerim,
Er kalıba mertçe hulle biçerim,
İş başa düşünce,arşada darım ben.

Kadınım dedim ya,ne gerek söze,
Söz bâzen tokattır,denince yüze,
Cenneti târifte,o övgü bize,
Ötede en güzel,makam,yerim ben.

Aralık 2008